

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΔΕΛΑΚΡΟΑ

Παρά τὸ Σάρεντον, χωρίον κείμενον πλησίον τῶν Παρισίων, ἐγεννήθη τῷ 1798 ὁ περιδοξὸς τῆς Γαλλίας ζωγράφος *Εὐγένιος Δελακροά*, κατέλιπε δὲ τὴν μὲ τοσαῦτα θαυμάσια ἀριστουργήματα ὑπ' αὐτοῦ κεκοσμημένην ἀνθρωπότητα ἐν ἔτει 1863, ἄγων τὸ 65 ἑνιαυτὸν τῆς ἡλικίας του. Τῆς νηπιώδους ἡλικίας τοῦ Εὐγενίου διηγεῖται γλαφυρότατα ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς, ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν αὐτοῦ, οὐ τυχαῖα συμβάντα, ἐξ ὧν πολλάκις διεκινδύνευσε τὴν ζωὴν του, ἀλλὰ καὶ πάντοτε διέφρουγε τὸν κατὰ πόδας διώκοντα αὐτὸν θάνατον, παρασκευαζόμενος διὰ τὸ μέλλον λαμπρὸν καὶ ἔνδοξον στάδιόν του.

Ὁ Εὐγένιος Δελακροά, ὑπερεῖχε καὶ αὐτοῦ τοῦ *Μιχαήλ Ἀγγέλου* κατὰ τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας, καὶ τοι ἐν τισιν ὑπελείπετο τοῦ μεγάλου ἐκείνου καλλιτέχγου, οὗ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν τοῦ Φειδέιου, Ἀπελλῆ, Ῥαφαήλ... περικοσμοῦσι τὴν ἱστορίαν τῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τέχνης. Τὸ πρῶτον ἔργον του ὁ *Δάρτης διερχόμενος τὸν Ἀλῆρον* μετὰ τοῦ *Βιοργιλίου*, ἐστέφθη μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας, ἐκπληξάσης τὸν τότε νεανίαν Θιέρσον, καταχωρήσαντα ἐν τῇ *Συνταγματικῇ* πολύστηλον ὑπὲρ τοῦ νεοροῦ ζωγράφου ἄθρον, ἠγόρασε δὲ ἡ κυβέρνησις, καταθέσασα ἐν τῷ Λουξεμβούργῳ, ἀντὶ δισχιλίων φράγκων. Ἡ σφαγὴ τῆς *Χίου*, δεύτερον τοῦ Δελακροά ἔργον καλλύνει τὸ αὐτὸ Λουξεμβούργον, πωληθὲν παρ' αὐτοῦ ἀντὶ ἑξακισχιλίων φράγκων. Κατόπιν ἐγνώσθησαν πολλὰ ἄλλα ἔργα τῆς ἐξόχου αὐτοῦ φαντασίας καὶ χάριτος ποιητικῆς, συναποτελοῦντα εὐσθενῆς καὶ ἀδιάφθορον μνημεῖον τοῦ ἀνδρός. Τινὰ τούτων σημειοῦμεν ᾧδε: Ὁ *Ἄμλετ*, ὁ *Γκιοούρης*, ὁ ἐν τῇ *φουλακῇ* τῶν *Τυφλῶν Τάσος*, ἡ *Ἐλιδὰς* ἐπὶ τῶν τοῦ *Μεσολογγίου* ἐρειπίων, ὁ *Ἰουστιανός*, ὁ *Χριστός* ἐν τῷ κήπῳ, θαυμασία εἰκὼν λύπης καὶ μελαγχολίας, ὁ *Μαρῖνος Φαλιέρος*. Διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον τῷ προσεφέρθη-

σαν 8 χιλ. φράγκων, ἀλλ' ἀπεποιήθη νὰ τὸν πωλήσῃ, ὡς ἔργον, τὰ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων τοῦ κατακριθέν.

Ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τοῦ ἦτο ἐκφραστικώτατος, εὐθυμότατος, ἔτοιμότατος, ὁ Εὐγένιος Δελακροά, τὰ ἐξέχοντα προτερήματά του μῆπω περιοριζόμενα ἐν τῇ γραφικῇ. Καί τινα ἄρθρα, ἅτινα κατεχώρησεν ἐν περιοδικοῖς συγγραμμάσι περὶ τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, τοῦ Γερικώλ, ἐπιτείνουσι τὴν ἐνθύμησιν τοῦ περικλυτοῦ ζωγράφου καὶ συγγραφέως δεινοῦ.

Ἡ SONATA ΤΟΥ ΒΕΤHOVEN

ΚΑΙ Ἡ ΕΚ ΣΟΥΝΙΟΥ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

—

I

Ἐνῶ μόνῃ ἐν τῷ δωματίῳ μου καὶ ἐγκλειστος ἐκαθήμεν, ἀκούω φίλην χεῖρα ἐναρμονίως ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου μουσουργοῦσαν τὴν παθητικὴν Sonata τοῦ Βεθόβεν θεῖου μουσικοῦ, τῆς ἀνεξαντλήτου ἐκείνης πηγῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἁρμονίας. Μικρὰ δὲ ἀνθοδέσμη ἀνὰ χεῖρας, τὴν ὁποίαν ἑτέρη φίλη ἀγαθὴ μοι εἶχε κομῆσει ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς Σουσιάδος Ἀθηνᾶς, κατ' ὀλίγον μεταβάλλει ὕψιν καὶ ἀντὶ τῶν χρυσοειδῶν καὶ ἠλιοκαύστων ἀγροστοειδῶν, τῶν ὁποίων τὸ ποικίλον τῶν ἀποχρώσεων καὶ τοῦ σχήματος πρὸ μικροῦ εἶχον ἐφελέκσει τὴν προσοχὴν μου, ἀντὶ τῆς αἰσθητῆς ἐκείνης καὶ περιλυπτικῆς ἀνθοδέσμης, βλέπω ἤδη κόσμον θαυμάτων ἐνώπιόν μου διανοιγόμενον. Ἡ τῆς μουσικῆς ἁρμονία κατ' ὀλίγον αἰσθητοποιεῖται ἐν τοῖς κωδωνίσκοις τῶν ἀνθέων καὶ μοι παρέχεται μετ' ὀλίγον ἡ ζῶσα, οὕτως εἰπεῖν εἰκῶν τῶν μουσικῶν λόγων.—Τὸ μέγεθος, τὸ σχῆμα, ἡ χροιά καὶ ἡ θαυμασία ἐκάστου κωδωνίσκου κατασκευὴ προξενεῖ τῇ ψυχῇ μου γλυκυθύμους δονήσεις.—Ῥίπτω μακρὰν μου τὸ θαυματουργὸν τοῦτο εἶδωλον καὶ σπεύδω νὰ ἐξετάσω τὸ παράδοξον τοῦτο φαι-